

II. СВОБОДНИ.

А. Себри*.

§ 24.

Общ прѣгледъ.

Себритѣ съставляли особено и самостоятелно съсловие, различно отъ онова на боляритѣ и свещеницитѣ. Тѣ собствено били българскиятъ народъ, българската народна маса и обитавали въ села и градове. Тѣ съставляли нападателната и отбранителна военна сила на българската държава и народъ. Себритѣ не се ползували съ правата и привилегиитѣ на двѣтѣ други привилегирувани съсловия, но, отъ друга страна, тѣ коренно се различавали отъ несвободнитѣ, робето, защото били правоспособни лица и свободни. Въ социално отношение себритѣ не били равноправни съ привилегируванитѣ съсловия — боляритѣ и свещеницитѣ; но пъкъ между тѣзи съсловия и нѣмало такава грамадна и непрѣодолима социална разлика, каквато сѣществувала у азиатскитѣ и нѣкои европейски народи; защото съсловията у българитѣ, както и у другитѣ южнословѣнски народи, нѣмали религиозенъ характеръ и не било абсолютно невъзможно прѣ-

* Терминътъ **СЕБЪРЪ** въ познатитѣ ни чисто български исторични паметници не се срѣща, обаче въ Душановия законикъ често се употрѣбява. Понеже пъкъ този паметникъ е единъ отъ най-важнитѣ извори и за историята на българското право, затова мислимъ, че не ще да погрѣшимъ, ако съ него означаваме непривилегируваното съсловие на старото българско население.